

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือจากการเวนคืนภายหลังพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒
มีผลใช้บังคับ

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ได้มีหนังสือ ที่ กทพ ๐๙/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า โดยที่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางกอกน้อย เขตบางซื่อ และเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับได้ ๔ ปี สิ้นสุดการใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ในท้องที่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดย นาย ป. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๑๓๐ ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งอยู่ในแนวเขตที่ดินเพื่อดำเนินการก่อสร้างทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอก กรุงเทพมหานครตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ ถูกเวนคืนจำนวน ๘๓ ตารางวา ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ ถูกเวนคืนจำนวน ๒ ตารางวา และที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๑๓๐ ถูกเวนคืนทั้งแปลงจำนวน ๒ ตารางวา ต่อมา กทพ. ได้ขยายแนวเขตทางทำให้ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ ถูกเวนคืนเพิ่มเติมจำนวน ๒ ตารางวา และที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ ถูกเวนคืนเพิ่มเติมจำนวน ๐.๓ ตารางวา ภายหลังจากนั้น สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สาขาบางใหญ่ ได้ดำเนินการรังวัดแบ่งแยกที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ และที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ แล้ว ปรากฏว่าที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ หลังการรังวัดได้มีการแก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ดินเดิมตามโฉนดที่ดินเป็น ๙๑.๔ ตารางวา โดยถูกเขตทางจริง จำนวน ๘๕.๕ ตารางวา คงเหลือ ๕.๙ ตารางวา ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ ภายหลังจากการรังวัดได้มีการแก้ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ดินตามโฉนดที่ดินเป็น ๑๑.๖ ตารางวา โดยถูกเขตทางจริงจำนวน ๓.๒ ตารางวา คงเหลือ ๘.๔ ตารางวา ซึ่งที่ดินทั้ง ๒ แปลงดังกล่าว กทพ. ได้เบิกจ่ายค่าทดแทนในส่วนที่เพิ่มขึ้นและลดลง และได้แบ่งแยกโฉนดเป็นกรรมสิทธิ์ของ กทพ. แล้ว ต่อมา นาย ป. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึง กทพ. ขอทราบราคาในการจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๖๖๑ ตำบลปลายบาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ว่า กทพ. จะพิจารณาจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือทั้ง ๒ แปลงดังกล่าวเป็นจำนวนเงินเท่าใด และเมื่อมีการซื้อขายที่ดินในราคาที่เหมาะสมแล้ว จะไม่มีการฟ้องร้องเรียกค่าชดเชยราคาที่ดินอีกต่อไป

กทพ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินส่วนที่เหลือโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๒ มีเนื้อที่ส่วนที่เหลือ ๕.๔ ตารางวา และที่ดินส่วนที่เหลือโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๓๐๖๑ มีเนื้อที่ส่วนที่เหลือ ๘.๔ ตารางวา รวมที่ดินทั้ง ๒ แปลง มีเนื้อที่ ๑๔.๓๐ ตารางวา และมีได้อยู่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันกับที่ดินแปลงอื่นของนาย ป. ที่ไม่ถูกเวนคืน จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ให้ซื้อที่ดินส่วนที่เหลือตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยการจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่า ก่อนดำเนินการจัดซื้อให้เจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๙ เพื่อกำหนดราคากลางของอสังหาริมทรัพย์ที่จะซื้อ แต่เนื่องจากที่ดินส่วนที่เหลือที่จะจัดซื้อเป็นที่ดินส่วนที่เหลือจากการเวนคืนในโครงการทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางกอกน้อย เขตบางซื่อ และเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ใช้บังคับในโครงการดังกล่าวได้สิ้นสุดผลลงแล้ว และได้มีการออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ในท้องที่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ตกเป็นของ กทพ. ด้วยแล้ว จึงทำให้ไม่มีคณะกรรมการกำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นฯ ตามพระราชกฤษฎีกา ที่ กทพ. จะนำเสนอขอให้จจริงเพื่อขอให้กำหนดราคากลางในการจัดซื้อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ ซึ่งหากเป็นกรณีการเวนคืนหรือจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือในแนวทางปฏิบัติเดิมตามบทบัญญัติมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ กรณีดังกล่าวนี้ กทพ. สามารถเวนคืนหรือจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือได้ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ให้ความเห็นว่าการร้องขอให้จัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือตามมาตรา ๒๐ ซึ่งโดยสภาพไม่ใช่ที่ดินส่วนที่ถูกเวนคืน จึงไม่อยู่ในบังคับที่ต้องดำเนินการภายในอายุพระราชกฤษฎีกาแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้การจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือ รายนาย ป. ดำเนินการได้โดยถูกต้องตามบทบัญญัติของมาตรา ๓๔ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ กทพ. จึงหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นว่า กรณีที่นาย ป. ได้มีคำร้องขอให้ กทพ. จัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือภายหลังจากพระราชกฤษฎีกาที่ใช้บังคับในโครงการทางพิเศษศรีรัช - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ได้สิ้นสุดผลลงแล้ว กทพ. จะสามารถจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือตามคำร้องขอได้หรือไม่ อย่างไร และใช้ราคาใดในการจัดซื้อเพื่อให้ถูกต้องตามข้อกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทน กทพ. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เรื่องนี้ กทพ. ประสงค์จะขอหารือสองประเด็น และมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ภายหลังจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ กทพ. จะดำเนินการจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือจากการเวนคืนที่ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ต่อไปภายใต้กฎหมายฉบับใด

เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น บรรดากฎหมาย ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือการดำเนินการใด ๆ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ย่อมสิ้นสุดลง อย่างไรก็ดี ตามที่มาตรา ๖๕^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล ได้บัญญัติรับรองให้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ให้คงใช้บังคับได้ตามระยะเวลาการบังคับใช้ของพระราชกฤษฎีกานั้น รวมทั้งมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้บัญญัติรับรองให้การดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนที่กฎหมายว่าด้วยการเวนคืนฉบับใหม่มีผลใช้บังคับให้เป็นการดำเนินการที่สมบูรณ์ต่อไป และกำหนดให้การดำเนินการต่อไปที่ยังไม่แล้วเสร็จนั้น ให้ดำเนินการต่อไปตามที่กฎหมายฉบับใหม่บัญญัติไว้ ดังนั้น เมื่อ กทพ. ได้ดำเนินการเวนคืนที่ดินภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และทำให้ที่ดินที่ถูกเวนคืนเหลือที่ดินเพียงบางส่วน การดำเนินการเวนคืนดังกล่าวจึงก่อให้เกิดสิทธิแก่เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนที่จะร้องขอให้ กทพ. ซื้อที่ดินส่วนที่เหลือนั้นตามมาตรา ๒๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และเมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ สิทธิดังกล่าวที่เกิดขึ้นแล้วย่อมไม่ถูกกระทบกระเทือน อันเนื่องจากมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้บัญญัติรับรองไว้แล้ว กทพ. ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ในการเวนคืนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการจัดซื้อที่ดินนั้นต่อไปตามมาตรา ๓๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๕ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ตามระยะเวลาการบังคับใช้ของพระราชกฤษฎีกานั้น

การดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ต้องเวนคืนที่ดินแปลงใดแต่เพียงบางส่วนถ้าเนื้อที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าสี่สิบห้าตารางวา หรือด้านหนึ่งด้านใดน้อยกว่าห้าวา และที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นมิได้ติดต่อกับที่ดินแปลงอื่นของเจ้าของเดียวกัน หากเจ้าของร้องขอให้เจ้าหน้าที่เวนคืนหรือจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือด้วย

ในกรณีที่มีการจัดซื้อที่ดินให้นามตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ต้องเวนคืนที่ดินแปลงใดแต่เพียงบางส่วน ถ้าเนื้อที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าสี่สิบห้าตารางวา หรือที่ดินที่เหลืออยู่ด้านใดด้านหนึ่งมีความยาวน้อยกว่าห้าวา แม้จะมีเนื้อที่เหลืออยู่มากกว่าสี่สิบห้าตารางวาแต่ไม่สามารถอยู่อาศัยได้อย่างปลอดภัยหรือใช้ประโยชน์ได้ ถ้าเจ้าของร้องขอให้เจ้าหน้าที่ซื้อที่ดินส่วนที่เหลือด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นติดต่อกับที่ดินแปลงอื่นของเจ้าของเดียวกัน และเมื่อรวมกับที่ดินแปลงอื่นดังกล่าวแล้วทำให้ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่ง

ในการซื้อที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ซื้อโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น รวมทั้งต้นไม้ยืนต้นที่มีอยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๘ หรือพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ไปในคราวเดียวกัน เว้นแต่เจ้าของจะแสดงเจตนาเป็นหนังสือต่อเจ้าหน้าที่ว่าไม่ประสงค์จะขาย ในกรณีเช่นนี้เจ้าของมีหน้าที่ต้องรื้อถอนโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้ยืนต้นนั้นออกไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เจ้าของได้รับชำระราคา

ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิการร้องขอให้เจ้าของที่ดินทราบเป็นหนังสือ และเจ้าของมีสิทธิยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้องขอให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอ

ให้นำความในหมวด ๔ การได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์โดยวิธีการซื้อขาย มาใช้บังคับกับการซื้อตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามโดยอนุโลม

ประเด็นที่สอง ในการกำหนดราคาจัดซื้อที่ดินที่เหลือจากการเวนคืน กทพ. สามารถตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดราคาจัดซื้อที่ดินภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน และการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้หรือไม่

เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า มาตรา ๖๕ วรรคสอง^๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้การดำเนินการต่อไปที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายหลังจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ สิ้นสุดการใช้บังคับ สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ การที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการซื้อที่ดินส่วนที่เหลือนั้นเมื่อเจ้าของร้องขอจึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวที่บัญญัติให้ในความในหมวด ๔ การได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์โดยวิธีการซื้อขายมาใช้บังคับโดยอนุโลม ประกอบกับมาตรา ๖๐^๕ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ในการเวนคืนต้องเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๙^๖ เพื่อทำหน้าที่กำหนดราคากลางของอสังหาริมทรัพย์ก่อนดำเนินการจัดซื้อ จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น กทพ. ในฐานะเจ้าหน้าที่ในการเวนคืนจึงมีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐตามที่มาตรา ๑๙ บัญญัติไว้ เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดราคากลางของที่ดินส่วนที่เหลือที่จะจัดซื้อต่อไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๖๓

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๕มาตรา ๖๐ ก่อนดำเนินการจัดซื้อ ให้เจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๙ เพื่อกำหนดราคากลางของอสังหาริมทรัพย์ที่จะซื้อโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ในกรณีที่เจ้าของยินยอมขายอสังหาริมทรัพย์ในราคาที่ไม่สูงกว่าราคากลางตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้นและดำเนินการโอนอสังหาริมทรัพย์นั้นมาเป็นของเจ้าหน้าที่หรือกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

ให้ความความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับกับการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม

^๖มาตรา ๑๙ เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๘ ใช้บังคับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ ผู้แทนกรมธนารักษ์ ผู้แทนกรมที่ดิน นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต และผู้บริหารท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์เบื้องต้นและเงินค่าทดแทน

ในกรณีที่มีความจำเป็น เจ้าหน้าที่อาจพิจารณาแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานอื่นของรัฐเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย